

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

3 november 2008

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's
en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen
en welzijnsvoorzieningen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door de heer Felix Strackx**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera
Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van
Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer
Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;

de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Kathleen
Helsen, Tinne Rombouts;

de dames Hilde Eeckhout, Fientje Moerman, de heer Bob
Verstraete;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer Flor
Koninckx.

Toegevoegde leden:

mevrouw Helga Stevens;

mevrouw Mieke Vogels.

Zie:

1773 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendement

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
2. Algemene bespreking.....	4
2.1. Vragen van de leden	4
2.2. Antwoord van de minister.....	6
3. Artikelsgewijze bespreking.....	8
4. Stemming over het geheel.....	8
Tekst aangenomen door de commissie	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen op dinsdag 14 oktober 2008.

Het amendement op dit ontwerp van decreet is terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1773/2.

1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Dit ontwerp van decreet wijzigt het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen op twee punten (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02, nr. 1306/1).

De zorgregiostructuur wordt voortaan enkel toegepast op de programmatie. De Vlaamse Regering krijgt bovendien de mogelijkheid te beslissen de zorgregiostructuur niet toe te passen op een bepaalde sector. De *minister* benadrukt dat dergelijke beslissing gemotiveerd wordt genomen en dat de uitzondering voor een volledige sector of subsector geldt.

Daarnaast wordt de zorgregiostructuur niet langer toegepast op samenwerking. Deze wijziging betekent niet dat samenwerking tussen welzijn en gezondheid aan belang verliest. Met deze wijziging wil de Vlaamse Regering vermijden dat andere, ook bestaande samenwerkingsvormen worden gedwarsboomd. De minister denkt hierbij aan samenwerkingsvormen op de niveaus boven het zorgregioniveau. De sector heeft meermaals aangegeven dat het oorspronkelijke decreet terecht nadere samenwerking beoogt, maar in de praktijk samenwerking complexer maakt omdat het niveau waarop samengewerkt moet worden heel nauw wordt omschreven.

De Vlaamse Regering blijft evenwel over de mogelijkheid beschikken om samenwerking tussen welzijns- en gezondheidsvoorzieningen te reguleren. Het decreet van 23 mei 2003 kan daarbij steeds als achtergrond worden gebruikt. Het ontwerp van decreet verplicht de Vlaamse Regering niet de zorgregio-indeling te

hanteren. De Vlaamse Regering kan rekening houden met bestaande samenwerkingsvormen.

Tweede grote wijziging is dat de provinciegrenzen voortaan gerespecteerd worden bij de gebiedsomschrijving. De huidige indeling in zorgregio's stemt niet altijd overeen met de administratieve indeling op provinciaal niveau.

De natuurlijke fluxen van de bevolking volgen niet steeds de administratieve indeling van het grondgebied. Omdat gemeenten op basis van deze fluxen in zorgregio's worden ingedeeld, maakt een aantal gemeenten deel uit van een zorgregio die tot een andere provincie behoort. Het kan evenwel niet ontkend worden dat veel gezondheids- en welzijnssectoren de bestuurlijke indeling volgen. Provincies en gemeenten spelen een belangrijke rol in het welzijns- en gezondheidsbeleid. Door voortaan de provinciale indeling te volgen, wil men aan slagkracht winnen.

De nieuwe geografische indeling is gebaseerd op een nieuwe studie van professor Etienne Van Hecke, afdeling Sociale en Economische Geografie van de KULeuven. De initiële indeling is gebaseerd op onderwijs-, cultuur- en handelsfluxen. In de nieuwe indeling wordt meer rekening gehouden met de welzijns- en gezondheidsfluxen. De bijlage bij het ontwerp van decreet bevat de zorgregio-indeling die als referentiekader geldt en gehanteerd wordt bij het bepalen van deze regelgeving.

Bij het opstellen van de hiërarchie is uitgegaan van de vaststelling dat aan de dagelijkse, occasionele en gespecialiseerde behoeften van de inwoners van een gemeente voldaan wordt door opeenvolgende centra van toenemend functioneel belang. Vier niveaus worden onderscheiden. Het hoogste niveau bestaat uit 14 regionaalstedelijke regio's. Vervolgens 60 kleinstedelijke niveaus. Ten slotte twee subniveaus. Door gebruik te maken van meerdere niveaus kan per sector of voorzieningstype het best geschikte zorgregio-niveau geselecteerd worden.

2. Algemene bespreking

2.1. Vragen van de leden

De heer *Felix Strackx* zegt dat hij tijdens de hoorzitting over het decreet van 23 mei 2003 onder de indruk raakte van het wetenschappelijke werk van professor Etienne Van Hecke (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-02,

nr. 1306/2). Hij begrijpt niet hoe men professor Van Hecke zo ver heeft gekregen zijn wetenschappelijk werk te herzien.

CD&V ging als oppositiepartij fel tekeer tegen het oorspronkelijke decreet. De officiële reden voor het CD&V-verzet was het provinciegrensoverschrijdende karakter van de zorgregio's. De spreker is evenwel van oordeel dat de bevolking weinig tot geen rekening houdt met de louter administratieve provinciegrenzen en twijfelt of de ware reden van het CD&V-verzet het provinciegrensoverschrijdende karakter van de zorgregio's was. De echte reden van het verzet ligt in de vaststelling dat de katholieke welzijns-, ziekenhuis- en verzorgingszuil niet past in de zorgregio-indeling. Met dit ontwerp van wijzigingsdecreet wil CD&V het oorspronkelijke decreet aanpassen aan de indeling gebruikt door de zuil.

Minister *Steven Vanackere* wijst erop dat de oorspronkelijke indeling niet is gebaseerd op welzijns- en gezondheidsfluxen, maar op onderwijs-, cultuur- en handelsfluxen. Door zijn wetenschappelijk onderzoek uit te breiden, heeft professor Van Hecke zijn inzichten versterkt.

De heer *Felix Strackx* is van oordeel dat de wijzigingen niet steeds kloppen. Hij haalt enkele voorbeelden aan. Halen en Tessenderlo behoorden terecht tot de kleinstedelijke invloedssfeer van Diest. Ze worden nu ten onrechte overgeheveld naar Hasselt. Herselt behoorde tot de kleinstedelijke invloedssfeer van Aarschot, maar wordt ten onrechte overgeheveld naar Geel. Landen, Geetbets en Zoutleeuw behoorden tot de kleinstedelijke invloedssfeer van Sint-Truiden en worden ten onrechte overgeheveld naar Tienen. De inwoners van Boortmeerbeek en Keerbergen zijn gericht op Mechelen, maar moeten voortaan naar Leuven. De inwoners van Zemst en Kapelle-op-den-Bos zijn eveneens gericht op Mechelen, maar moeten voortaan naar Vilvoorde.

De spreker vindt het ten slotte merkwaardig dat het ontwerp van decreet met terugwerkende kracht wordt ingevoerd.

Mevrouw *Marijke Dillen* vestigt de aandacht op de adviezen van de Raad van State en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). De SERV vraagt over de programmatie van de ziekenhuizen te overleggen met alle betrokkenen alvorens de zorgregio-indeling als model op te leggen en dwingend toe te passen. Daarnaast onderschrijft de SERV de voor-

gestelde regioafbakening maar vraagt om in samenwerking met de betrokkenen een gedifferentieerde regio-indeling vast te leggen op basis van de subsector. De sprekerster vraagt naar het standpunt van de minister. Heeft hij de nodige stappen gezet?

Verwijzend naar het advies van de Raad van State, verklaart de sprekerster zich mateloos te ergeren aan het gebruik binnen de Vlaamse Regering om eenvoudige adviezen waar weinig discussie over is, te negeren. Vooral omdat adviezen van de Raad van State gebaseerd zijn op juridische en niet op politieke vaststellingen. De Raad van State vraagt de verantwoording van de Vlaamse Regering om de programmatie niet te bepalen op basis van de zorgregio's, op te nemen in de memorie van toelichting. Het is de sprekerster opgevallen dat de Vlaamse Regering daar niet is op ingegaan. Minister *Steven Vanackere* weerlegt dat laatste en verwijst naar bladzijde 6 van de memorie van toelichting, waar de vraag van de Raad van State letterlijk wordt beantwoord.

Mevrouw *Mieke Vogels* had van minister Vanackere en de Vlaamse Regering de moed verwacht om het oorspronkelijke decreet op te heffen. Het ontwerp van decreet doet het oorspronkelijke decreet immers teniet.

Het oorspronkelijke decreet was gebaseerd op drie uitgangspunten. Ten eerste de organisatie van welzijn en gezondheid op basis van fluxen. Waar de oorspronkelijke indeling gebaseerd was op onderwijs-, cultuur- en handelsfluxen, zijn daar nu de welzijns- en gezondheidsfluxen aan toegevoegd. De sprekerster wijst erop dat professor Van Hecke zich in zijn bijkomend onderzoek heeft geconcentreerd op residentiële gezondheidsvoorzieningen. De fluxen naar deze meestal federale instellingen verschillen echter van de fluxen naar de Vlaamse welzijnsinstellingen of eerstelijnsgezondheidsvoorzieningen. Onderwijsfluxen daarentegen verschillen volgens de sprekerster niet van eerstelijnsgezondheidsfluxen.

Het oorspronkelijke decreet wou ten tweede voor een transparantere programmatie zorgen. De indruk bestond dat de administratie regio's vormde op maat van de voorzieningen. Een transparantere programmatie moest komaf maken met deze vaak onterechte indruk. Er is voor gekozen de programmatie te baseren op de fluxen van de zorgvragers. In het ontwerp van decreet blijft dit uitgangspunt aan de ene kant overeind, maar tegelijk krijgt de Vlaamse Regering een volmacht om deze bepaling niet toe te passen

aangezien ze kan beslissen op welke sectoren dit uitgangspunt niet langer van toepassing is. De Vlaamse Regering kan naar eigen goeddunken of op vraag van een zuil beslissen de zorgregio-indeling niet toe te passen op de programmatie.

Het oorspronkelijke decreet wou ten slotte een einde maken aan het talloze en elkaar overlappende overleg. Er was uitdrukkelijk vraag naar duidelijk afgebakende regio's waarbinnen het algemeen welzijnswerk, de geestelijke gezondheidszorg, eerstelijns geneeskunde en thuiszorg met elkaar kunnen overleggen. Het ontwerp van decreet zal opnieuw voor talloze en elkaar overlappende overlegmomenten zorgen.

Voor mevrouw Vogels illustreert dit ontwerp van decreet dat CD&V schrik heeft van een organisatie op basis van territoriale omschrijvingen, want CD&V geeft de voorkeur aan overleg binnen de eigen zuil. Het aangekondigde thuiszorgdecreet zal daar een volgende illustratie van zijn. Ze nodigt de minister daarom uit uitdrukkelijk zijn geloof te belijden in een verzuilde werking.

Minister *Steven Vanackere* neemt aanstoot aan de zekerheid waarmee mevrouw Vogels meent zijn intenties te kennen. Haar visie op zijn intenties is strijdig met het beleid dat hij wenst te voeren. Het debat over verzuiling noemt hij een achterhaald debat. Organiseren van degelijke samenwerking met het oog op een goed welzijns- en gezondheidsbeleid staat boven het debat over verzuiling.

De heer *Tom Dehaene* heeft geen rol gespeeld in het debat over het oorspronkelijke decreet, maar wel in het verzet ertegen. Het oorspronkelijke decreet trok immers nieuwe grenzen door bestaande samenwerkingsvormen. Hij verwijst naar de gemeente Zemst waar vlot werd samengewerkt met Kampenhout en Steenokkerzeel, maar dat als enige van de drie aan Mechelen werd gelinkt. Op die manier kon Zemst geen beroep meer doen op initiatieven van de provincie. Ten aanzien van de heer *Strackx* benadrukt de spreker dat de indeling in zorgregio's geen verplichtingen inhoudt voor de inwoners van de gemeenten.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat zijn fractie tevreden is met de aanpassingen aan de provinciegrenzen. Het is een logische keuze die voortbouwt op bestaande samenwerkingsverbanden. Voorts wordt bij de indeling rekening gehouden met meer dan onderwijs, cultuur en handel. Ten slotte staat hij achter het idee dat

de Vlaamse Regering niet de volledige programmatie moet enten op zorgregio's.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* noemt de koppeling van programmatie aan zorgregio-indeling een verstandige keuze, temeer omdat de Vlaamse Regering over de mogelijkheid beschikt om afwijkingen in te voeren. Ze hoopt evenwel dat het aantal afwijkingen beperkt blijft. De spreekster is niet overtuigd van het nut om het ontwerp van decreet met terugwerkende kracht in te voeren.

De spreekster noemt de koppeling van de fusiegemeenten Wetteren, Wichelen en Laarne aan de kleine stad Wetteren onnatuurlijk. Omdat inwoners van Wetteren zich voor cultuur, handel en onderwijs voornamelijk op Dendermonde richten, pleit ze ervoor Wetteren, Wichelen en Laarne te koppelen aan de kleine stad Dendermonde en de regionale stad Aalst. Een bijkomend argument is de ligging van Wichelen naast Dendermonde.

De heer *Bart Van Malderen* herinnert de minister aan zijn vraag om uitleg over de toekomst van het lokaal gezondheidsoverleg (LOGO) (*Hand.* VI. Parl. 2007-08, nr. C278). Hij pleitte toen voor duidelijkheid, benadrukte dat kennis en ervaring niet verloren mogen gaan en vroeg ten slotte duidelijkheid voor het personeel.

Wanneer dit ontwerp van decreet wordt uitgevoerd, zal een aantal LOGO's verdwijnen omdat ze opgaan in een andere regio. Elk LOGO moet evenveel kansen krijgen om zijn werking te ontplooien. Elke medewerker moet dezelfde kansen krijgen om zijn professionalisme voort te zetten. Door alle LOGO-medewerkers werkzekerheid te garanderen wordt verlies aan kennis en ervaring vermeden. Mevrouw *Vera Van der Borgh* sluit zich daarbij aan.

De heer *Bart Van Malderen* beseft dat geen enkel systeem iedereen tevreden zal stellen, maar merkt op dat de voorgestelde indeling in zijn regio niet als natuurlijk wordt beschouwd. Hij vraagt de minister een en ander nader te argumenteren.

Mevrouw *Elke Roex* beaamt dat elke opdeling tot tevreden en ontevreden zal leiden. Het zal erop aankomen alle betrokkenen te overtuigen van de keuzes. Omdat haar fractie het oorspronkelijke decreet genegen is, heeft zij bij de voorafgaande besprekingen sterk gepleit voor een prominente rol voor

samenwerking. De spreekster begrijpt dat mevrouw Vogels zich zorgen maakt over programmatorische uitzonderingsmogelijkheden en hoopt dat ze tot een minimum beperkt zullen worden. Ze wijst de minister erop dat zulks moed zal vergen: dwingende bepalingen die voor verandering zorgen, roepen immers altijd weerstand op.

Dit ontwerp van decreet moet opnieuw orde scheppen. Het overleg binnen een bepaalde regio moet intensiever maar tegelijk rationeler. Dat kan door de structuren te beperken. Dit ontwerp van decreet moet daar samen met het lokaal sociaal beleid aan verhelpen.

Mevrouw Roex vraagt afsluitend waarom de 19 Brusselse gemeenten niet opgesomd worden in de tabel.

2.2. Antwoord van de minister

Minister *Steven Vanackere* zegt dat mevrouw Roex terecht heeft gewezen op de dilemma's waarmee hij geconfronteerd werd. Hij benadrukt dat het niet zijn bedoeling is fluxen te verplichten. De inwoners behouden de vrije keuze.

De voorbeelden van de heer Strackx komen neer op de vraag of men de provinciegrenzen moet respecteren. Wie op basis van een demografische studie gemeenten uit verschillende provincies bijeenzet, moet toegeven dat hij een democratisch gelegitimeerd niveau buitenspel zet, en zorgt ervoor dat gemeenten uit een zelfde regio anders behandeld worden. Daarenboven neemt het provinciale niveau zelf initiatieven en is het een partner van het Vlaamse niveau. De minister verwijst naar het uitbreidingsbeleid voor personen met een handicap. Wie op basis van een demografische studie gemeenten uit verschillende provincies bijeenzet, zal daarvoor een oplossing moeten uitwerken.

De minister ontkent de fluxen niet uit de voorbeelden van de heer Strackx, maar vraagt zich af of het zorgregioniveau daarom herschikt moet worden. Het ontwerp van decreet kiest ervoor rekening te houden met het feit dat mensen en voorzieningen niet altijd de vooropgestelde modellen volgen. Dergelijke pragmatische houding betekent niet dat het oorspronkelijke decreet teniet wordt gedaan. De programmatie is gebaseerd op de zorgregiostructuur, maar sectorale afwijkingen zijn op een transparante en gemotiveerde wijze mogelijk. Het Vlaams Parlement kan

de Vlaamse Regering daarover ter verantwoording roepen.

Bovendien is de minister van oordeel dat het huidige onevenwichtig aanbod kan worden bijgestuurd aan de hand van een goed inzicht in de regionale spreiding met het Zorgregiodecreet als nuttig hulpmiddel. Hij benadrukt dat de zorgregio een hulpmiddel is en geen dwingende verplichting. Pas als afwijkingen onmogelijk zijn, is de opmerking van de heer Strackx relevant. Precies omdat afwijkingen toegestaan zijn, kan worden afgeweken van het door de fluxen bepaalde zorgregioniveau.

Mevrouw *Mieke Vogels* parafraseert de minister: het aanbod is onevenwichtig en daar heeft het Zorgregiodecreet niets aan verholpen. Ze wijst er de minister op dat het oorspronkelijke decreet nooit is toegepast. De Vlaamse Regering heeft meer dan vier jaar nodig gehad om het oorspronkelijke decreet, goedgekeurd in 2003, te wijzigen.

Minister *Steven Vanackere* betwist dat de voorbije jaren geen stappen zijn gezet om het aanbod in evenwicht te brengen. In heel wat welzijns- en gezondheidssectoren is dat gebeurd met het oorspronkelijke decreet als referentiekader. Hij begrijpt niet waarom mevrouw Vogels een grote tegenstelling ziet tussen het oorspronkelijke decreet en dit ontwerp van decreet. Door uit te gaan van het bestaande aanbod en door rekening te houden met programmatie en samenwerking, wordt het oorspronkelijke decreet verbeterd.

Ingaand op de vragen van mevrouw Dillen zegt de minister dat het overleg met de ziekenhuizen geregeld zal worden in de uitvoeringsbesluiten. De opmerking over de gedifferentieerde regio-indeling maakt reeds deel uit van het referentieschema van de minister.

Minister *Steven Vanackere* brengt begrip op voor het feit dat mevrouw Vogels in haar analyse uitgaat van de stelling dat men afstand neemt van het oorspronkelijke decreet. Een overheid die samenwerking wil verplichten binnen een territoriale omschrijving, zal altijd op weerstand botsen. Door de provinciale indeling te herstellen, kan de Vlaamse overheid versterkend optreden ten aanzien van dat bestuursniveau, dat reeds welzijns- en gezondheidsinitiatieven neemt. Daarnaast staat de Vlaamse overheid ook open voor andere samenwerkingsvormen. Op het niveau van de regionale stad zullen LOGO en SEL (samenwerkingsverband eerste lijn) hun werkgebied op elkaar afstemmen.

Minister Steven Vanackere weerlegt de bewering dat bij de fluxen geen rekening is gehouden met de welzijnssector. Het wetenschappelijk werk van professor Van Hecke is in feite verbeterd door rekening te houden met de welzijns- en gezondheidsfluxen. De gemeente Herselt maakt bijvoorbeeld deel uit van Welzijnszorg Kempen. De nieuwe bevindingen bevestigen het uitgangspunt van dit ontwerp van decreet, dat de provinciegrenzen een prominentere plaats wil bezorgen. Wie de provinciegrenzen niet relevant vindt, moet tegelijk alle provincieraadsleden en deputés van zijn partij duidelijk zeggen dat het provinciale niveau irrelevant is voor samenwerking op het vlak van welzijn en gezondheid.

Het feit dat minister Vanackere verwijst naar Herselt, bewijst volgens mevrouw *Mieke Vogels* dat hij uitgaat van het aanbod. Zijn centrale vraag is met wie voorzieningen uit Herselt samenwerken. Daartegenover staat dat professor Van Hecke onderzoekt waar de inwoners van Herselt naartoe gaan als ze welzijns- of gezondheidszorg nodig hebben.

Minister *Steven Vanackere* ziet dat niet als een tegenstelling omdat de fluxen uiteindelijk bepaald worden door het aanbod. De essentie is dat de overheid samenwerking tussen aanbieders stimuleert en het aanbod programmeert.

Mevrouw *Mieke Vogels* benadrukt dat de essentie van het oorspronkelijke decreet was dat zorgaanbieders moeten samenwerken in de regio waar zorgvragers naartoe trekken. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat zorgen voor een coherent en evenwichtig verdeeld aanbod de beste manier is om de keuzevrijheid te garanderen.

Ten aanzien van mevrouw Van der Borgh en de heer Van Malderen zegt minister Steven Vanackere dat de LOGO's duidelijk is meegedeeld dat ze budgetmatig in staat zullen zijn minstens evenveel voltijdse equivalenten in dienst te nemen. Door de nieuwe gebiedsindeling zal de omvang van de LOGO's wijzigen, waardoor personeelsleden naar een ander LOGO zullen moeten verhuizen. De minister kan begrip opbrengen voor de ongerustheid van de LOGO-medewerkers. Hij stelt dat hij geen enkele individuele medewerker werkzekerheid kan bieden, maar benadrukt sterk dat het de bedoeling is expertise en know-how te behouden. Hij vraagt de LOGO-medewerkers vertrouwen te hebben in de geplande overgangsperiode en het onderlinge overleg.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* wijst de minister erop dat geen enkel LOGO verplicht is het personeel van een ander LOGO over te nemen.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat hij zelf onmogelijk die zekerheid kan bieden. Hij merkt evenwel een sterk ontwikkelde collegialiteit onder de verschillende LOGO's. Het besef dat expertise niet verloren mag gaan, is eveneens groot.

De heer *Bart Van Malderen* beaamt dat de minister geen individuele zekerheid kan bieden. De minister kan wel sturend optreden. Een mogelijk scenario is dat een aantal vzw's wordt ontbonden terwijl de andere blijven bestaan. In dat scenario behoudt maar een deel van de LOGO-medewerkers zijn werk. Een ander scenario is volledig nieuwe entiteiten creëren. In het tweede scenario starten alle LOGO-medewerkers gelijk.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* vreest dat de hervorming ertoe zal leiden dat een deel van de goodwill van de LOGO-medewerkers verloren zal gaan.

Minister *Steven Vanackere* beseft dat vernieuwing weerstand opwekt, maar wijst er tegelijk op dat vernieuwing vaak tot nieuwe energie en creativiteit leidt. Hij benadrukt zelf een groot vertrouwen te hebben in de dynamiek die zal ontstaan.

Ten aanzien van mevrouw Roex zegt de minister dat de 19 gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden vermeld in de tekst van het decreet. De bijlage verwijst enkel naar de gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Minister Steven Vanackere is het eens met de stelling van mevrouw Roex dat samenwerking zo veel als mogelijk gestimuleerd dient te worden. Hij wil evenwel niet dat samenwerking over de grenzen van de zorgregio's ontmoedigd wordt.

Voor wat de opmerkingen van mevrouw Hoebeke en de heer Van Malderen over de indeling betreft, wijst hij erop dat elke territoriale indeling op weerstand zal botsen. Hij suggereert de voorgestelde opdeling goed te keuren.

Minister Steven Vanackere nodigt de commissie uit een amendement in te dienen om de inwerkingtreding te wijzigen. Belangrijk is dat het decreet in werking treedt voor het einde van 2008.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen unaniem met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Artikel 2 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5

Artikel 5 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 6

De heer Dehaene, de dames Claes, Hoebeke en Roex en de heer Van Malderen hebben op dit artikel een amendement ingediend, dat luidt als volgt:

“De datum “1 juli 2008” wordt vervangen door de datum “1 december 2008”.”.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Het geamendeerde artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

4. Stemming over het geheel

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Felix STRACKX

Luc MARTENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 5

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

De bijlage bij hetzelfde decreet wordt vervangen door de bijlage bij dit decreet.

Artikel 2

Artikel 3, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

Artikel 6

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 december 2008.

“§1. De Vlaamse Regering kan de programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen bepalen evenals regels inzake samenwerking van en tussen deze voorzieningen.

Bij het bepalen van de programmatie hanteert de Vlaamse Regering de indeling in zorgregio's zoals vastgelegd in de bijlage bij dit decreet. De indeling bestaat uit meerdere niveaus, met een hiërarchische structuur die gekoppeld is aan natuurlijke invloedssferen.

De Vlaamse Regering heeft bij het bepalen van de programmatie oog voor de bereikbaarheid en toegankelijkheid van de gezondheidsvoorzieningen of welzijnsvoorzieningen voor de gebruiker. Hiertoe zorgt ze voor een optimale spreiding.

De Vlaamse Regering kan de sectoren bepalen, waarop het tweede lid niet van toepassing is.”.

Artikel 3

In artikel 4, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en samenwerking” geschrapt.

Artikel 4

Artikel 5 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.